

Archaeologies 2.2
HUNGARIAN Translation of abstracts

Translated by Fruzsina Cseh

2006 ÁPRILIS

ABSZTRAKTOK

CIKKEK

A dialógustól a polilógusig: az izraeli és palesztin múlt feltárása a jelenben

Ann E. Killebrew, Sandra A. Scham, Hanaa Abu-Uqsa, Walid Atrash, Ron Be'eri, Rachel Hachlili, Hanan Halabi Abu Yusef, Orna Nagar-Hillman, Vered Raz-Romeo és Mina Weinstein-Evron

Absztrakt

Ez a cikk egy Izrael és Palesztina vitatott múltjával foglalkozó projektet mutat be. Egy szakadatlan konfliktussal a háttérben mind az arab, mind a zsidó résztvevők felfedezték, hogy eltérő véleményeikkel kölcsönösen belekerültek a közösségekbe, amelyekben dolgoztak. Erre a közös alapra építve a résztvevők feltárták mindazokat a területeket, amelyekben egyezik, s amelyekben eltér a véleményük. A projekt uralkodó szellemét az együttműködés jellemezte. E jelképes szellem jelentette a projekt résztvevőinek eredményes fáradozását annak érdekében, hogy megmentsenek egy ősi telephelyet a pusztulástól, amelyet a West Bank által Izrael mellett épített biztonsági fal okozott volna.

Kulcsszavak: Izraeli-Palesztin konfliktus, örökség, közösségi régészet, közösség, multivokálitás

Melyik Benjamin Franklin – az Öné vagy az enyém? A Franklin birtokról mint történelmi régészeti helyszínről származó új történelmi adatokra adott válaszok vizsgálata

Patrice L. Jeppson

Absztrakt

A Benjamin Franklin philadelphiai kastélyában végzett legújabb régészeti kutatás (feltárás 1953-1975) a történelemnek egy újabb értelmezését nyújtja, amely igen nagy jelentőséggel bír az Egyesült Államok mai társadalma számára. A rabszolgatartó és -

felszabadító Franklin története akkor kerekedik ki igazán, amikor – jelképesen szólva – a Franklin által felszabadított afrikai amerikai közösségek leszármazottai feltárják Franklin történetét abból a célból, hogy létrehozzanak egy síremléket a nemzeti történelmi emlékezet számára. Olyan új történet is napvilágra került, amely jelentőségteljes az amerikai őslakók, a munkásmozgalom, a nők, a melegek és a leszbikusok szempontjából. Az új értelmezésre adott válaszokat azon bővülő kontextusok fényében vizsgáljuk, amelyek számos közösségi teendőt világítanak meg.

Kulcsszavak: pragmatizmus, vitatott örökség, közösségi összefogás

A közösségi múlt privatizálása: a régészeti örökségvédelem gazdasági intézkedései

Daniel D Kreutzer

Absztrakt

A Cañada de la Virgen és a mexikói Teotihuacán prehispanikus területei a központjai egy folyamatban lévő küzdelemnek, amely a közösségi régészet, az állam és az egyéni érdekek között zajlik. A Mexikó kulturális örökségét védő törvényeket kijátszák a privatizációs intézkedések, amelyek gazdasági értéket tulajdonítanak a régészeti területeknek, arra hivatkozva, hogy nekik anyagi hasznot kell termelniük. A kormányoknak a régészeti lelőhelyekkel szemben vállalt kötelezettségeit aláaknázza az, hogy a területek egyre növekvő veszélyben vannak a privatizáció miatt. A közösséget megfosztják jogaitól, amikor a kormányok a kulturális örökség őrzőit színlelve elárverezik a múltat. Ahogy a Cañada de la Virgen és a Teotihuacán körül zajló konfliktusok mutatják, ezek a kérdések nem csak a helyi, de a globális közösséget is érintik. A régészeknek, akiknek az a feladatuk, hogy megvédjék a múltat, ki kell dolgozniuk egy stratégiát, hogy szembe tudjanak szállni ezzel a tendenciával. Ennek a stratégiának egy világosan megfogalmazott üzeneten kell nyugodnia, amely a régészeti lelőhelyek kezelésének sürgető válságát hangsúlyozza.

Ma a régészeti lelőhelyek világszerte egyre nagyobb veszélyben vannak a kormányok miatt. A privatizációs politikák gazdasági intézkedései azzal fenyegetnek, hogy megfosztják a népet a saját múltjához kapcsolódó jogaitól. A múlt egy szimbolikus tőkét jelent a közösség számára, és az állam az, amely hasznot húz abból, ha a szimbolikus tőkéből gazdasági tőke lesz. Ez az írás két friss esettanulmányt mutat be Mexikóból, ahol a tőkéknek ez az átváltozása részben hasonló, részben különböző módon zajlik. A tanulmány végül felszólítja a régészeket, hogy sokkal aktívabban dolgozzanak együtt a nagyközönséggel a múlt megvédése érdekében.

FÓRUM

Három koncepció – vendégszeretet, világpolgáriasság és emberi méltóság. Az örökségvédelem újragondolása

Beverley Butler

Absztrakt

Ez a tanulmány a WAC jövőjének kritikai elemzésére tesz kísérletet oly módon, hogy reflektál a kulturális örökségvédelem és a „világrévészeti” mai elméleti-működési vonatkozásaira. Mindehhez a palesztin kulturális örökségvédelem romlásáról élő elképzelésekből indulok ki. A stratégiám az, hogy három szerző, Virginia Woolf, Jacques Derrida és Edward Said segítségével „három koncepciót” – vendégszeretet, világpolgárisasság és emberi méltóság – nyújtok a WAC jövőjéről szóló vitához. Véleményem szerint ezek a koncepciók nem csak a kulturális örökségvédelem újragondolásához alapvetőek, hanem alkalmasak arra is, hogy olyan kulcskérdésekre hívjuk fel a figyelmet, amelyek a WAC intézményi identitásával és lehetséges jövőbeni átalakulásával foglalkoznak. A következtetéseim nyomatékositják, hogy a WAC „nagykorú”-vá válásával kikristályosodik az alapvető törekvésekről való megemlékezés és a növekvő eredmények szükségessége. Világossá válik továbbá az, hogy kritikusan és megfontoltan fel kell tárnunk a szervezet jövőjét az új érdekelt területek és érintettek miatt, valamint „alternatív” vagy „párhuzamos” régészeti és örökségvédelmi módszerek érdekében.

A három út: a WAC jelentése egy többelvű régészet számára

Cristobal Gnecco

Absztrakt

E tanulmány szerint a régészet mai pályája az emlékeknek három úton történő rögzítéseként fogható fel: az első a tudományos út, amely elhagyja a tudomány modern kezdeteit; a második a leértékelt történelem, és ezzel a tudományos apparátusok felelőssége termékeikért; valamint a harmadik – az abszolút reakciós – visszatérés a forráshoz, a plurális, horizontális és helyi jelentőséggel bíró régészeti tevékenység elérhető realizálása. Ebből a szempontból világítjuk meg a WAC szerepét.

Világrévészeti napjainkban

Cornelius Holtorf

Absztrakt

1986-os megjelenése óta a World Archaeological Congress a régészetnek egy politikai és erkölcsi téren tájékozott, globális méreteket öltő távlatáért szállt síkra, amely a „Világrévészeti” címkéje alatt vált ismertté. Ebben a rövid tanulmányban kifejtem, hogy a Világrévészeti a globalizáció korának régészete. Mint ilyen, a Világrévészeti egy etikailag és politikailag motivált és mindkét területre nagy hangsúlyt fektető próbálkozásnak kellene lennie, céljait a régészek számára elérhető eszközök és a Föld valamennyi embere közti globális szolidaritás segítségével kellene megvalósítania, és redukálnia kellene az emberek közti nagymértékű egyenlőtlenségeket. Véleményem szerint a Világrévészeti és a World Archaeological Congress két legfontosabb vezérelve a szolidaritás és a teljesség kellene hogy legyen. Ez a tanulmány néhány javaslatot tartalmaz arra vonatkozólag, hogy mit jelent mindez a gyakorlatban.

Régészet és integritás: A World Archaeological Congress mint eszköz a bennszülött közösségek számára

Dorothy Lippert

Absztrakt

A World Archaeological Congress alapvető eszközként szolgálhat a bennszülöttek számára, akik teljes mértékben részt szeretnének venni a régészeti munkában. Az őslakó amerikaiak tapasztalatai a régészettel kapcsolatban, valamint a más bennszülött csoportok tapasztalatai és a WAC etikai kódexe közti párhuzam remekül illusztrálja, milyen komolyan veszi ez a szervezet a kötelezettségét, hogy együtt dolgozzon a közösségekkel. Több a WAC számára megfogalmazott, a bennszülöttek érdekeit szem előtt tartó célt mutatunk be, amelyek vonatkoznak többek közt az oktatásra, a hálózati munkára, a szakszerűsége és a kulturális jelentőségű területek kezelésére.